

opusdei.org

Jan Paweł II na stulecie urodzin Josemarii

12 stycznia 2002r. w Auli imienia Pawła VI, Ojciec Święty, Jan Paweł II, uroczyście powitał uczestników kongresu zorganizowanego z okazji setnej rocznicy urodzin błogosławionego Josemarii Escrivy, założyciela Opus Dei. Zachęcamy do zapoznania się z tekstem przemówienia.

12-01-2002

12 stycznia 2002r. w Auli imienia Pawła VI, Ojciec Święty, Jan Paweł II, uroczyście powitał uczestników kongresu zorganizowanego z okazji setnej rocznicy urodzin błogosławionego Josemaríi Escrivy, założyciela Opus Dei. Zachęcamy do zapoznania się z tekstem przemówienia.

Tematem międzynarodowej konferencji, która odbyła się w Rzymie pod auspicjami Papieskiego Uniwersytetu Św. Krzyża była „Wielkość życia codziennego”. Podczas audiencji, po przywitaniu i pozdrowieniach ze strony Prałata, Jego Ekscelencji, Javiera Echevarrúi, Jan Paweł II zwrócił się do obecnych tymi słowami:

Jestem szczęśliwy mogąc spotkać się z wami na zakończenie Konferencji zorganizowanej z okazji setnej rocznicy urodzin Błogosławionego Założyciela Opus Dei. Pozdrawiam

Prałata, Biskupa Javiera Echevarrię, serdecznie dziękując mu za słowa będące wyrazem uczuć wszystkich tu zebranych. Słowa te podkreśliły istotę i wagę waszej konferencji.

Oprócz uczczenia osoby

Błogosławionego Josemaría Escrivy, staraliście się dogłębnie poznać najważniejsze aspekty jego przesłania. Szczególną uwagę poświęciliście tematowi „wielkości życia codziennego jako drogi prowadzącej do świętości”.

Pozdrawiam wszystkich obecnych tu dostojników kościelnych i kapłanów, oraz każdego z was, którzy przybyliście do Rzymu, by wziąć udział w tej ważnej uroczystości.

Od początku posługi kapłańskiej bł. Josemaríi Escrivy w sercu jego nauczania znajdowała się prawda, że wszyscy ochrzczeni są wezwani do pełni miłości. Kładł on nacisk na to, że najbardziej bezpośredni sposób wiodący do osiągnięcia tego celu

znajduje się pośród codziennych normalnych zajęć.

Pan pragnie wejść w komunie miłości z każdym ze swych dzieci, właśnie podczas ich codziennej pracy zawodowej i wypełniania obowiązków każdego dnia. W świetle tej prawdy owe powszednie czynności i obowiązki stają się bezcennymi środkami osiągnięcia jedności z Chrystusem. Stają się miejscem i materią uświęcenia, głównym obszarem ćwiczenia się w cnotach, oraz dialogiem miłości wyrażonym w czynach. Praca zostaje wówczas przemieniona duchem modlitwy. Każdy odkrywa możliwość kontemplacji Boga, nawet pośród najprzeróżniejszych zajęć. Dla każdego ochrzczonego, który chce wiernie podążać za Chrystusem, fabryka, biuro, biblioteka, laboratorium, warsztat, i ściany domu rodzinnego mogą przemienić się w miejsca spotkania z Panem,

ponieważ On sam zdecydował się żyć trzydzieści lat w ukryciu.

Któż mógłby wątpić, że czas spędzony w Nazarecie nie był integralną częścią zbawczej misji Chrystusa? To samo pozostaje prawdą dla nas. Powszednie czynności, nawet gdy są pozornie nudne lub monotonne, gdy wymagają żmudnej pracy, mogą nabrać nowego, nadprzyrodzonego wymiaru i zostać w pewien sposób przemienione.

W Liście Apostolskim, Novo millennio ineunte, na koniec wielkiego Jubileuszu roku 2000, podkreśliłem w sposób szczególny prawdę, że ideał doskonałości chrześcijańskiej „nie ma być rozumiany jako wymagający nadzwyczajnego życia i dostępny jedynie wybranym «geniuszom świętości».” Co więcej, dodałem, że „Dzisiaj trzeba na nowo z

przekonaniem zalecać wszystkim dążenie do tej «wysokiej miary» zwyczajnego życia chrześcijańskiego” (nr 31). Pan daje każdemu ochrzczoneму łaskę potrzebną by osiągnąć szczyt Bożej miłości. Drobnie wydarzenia każdego dnia zawierają w sobie nieoczekiwaną wielkość. Podjęcie ich z miłością do Boga i do bliźnich pozwala na przezwycięzenie u samego korzenia każdego podziału między wiarą a życiem codziennym.

Sobór Watykański Drugi uznał ów podział jako jeden z „najpoważniejszych błędów naszych czasów” (por. *Gaudium et spes*, 43). Co więcej, poprzez uświęcanie pracy w zgodzie z normami obiektywnej moralności, świeccy przyczyniają się bardzo wyraźnie do budowy, godniejszego istoty ludzkiej, społeczeństwa. Uwalniają stworzenie, które z upragnieniem oczekuje objawienia się synów

Bożych (por. Rz 8, 19-21). Przez takie postępowanie świeccy biorą czynny udział w tworzeniu prawdziwie ludzkiego społeczeństwa, które dba zarówno o potrzeby jednostki, jak i o dobro wspólne.

Ukochani bracia i siostry! Krocząc śladami waszego założyciela, trwajcie nadal w waszym powołaniu i wypełniajcie je z entuzjazmem i wiernością. Ukarzcie waszym codziennym wysiłkiem, że miłość Chrystusa może natchnąć i ożywić każdy przejaw ludzkiego życia. W ten sposób osiągniecie ideał jedności życia, którego wagę podkreślałem w Posynodalnej Adhortacji Apostolskiej *Christifideles laici*. Owa jedność życia jest podstawowym środkiem ewangelizacji we współczesnym społeczeństwie (por. nr 17). Modlitwa, praca i apostołstwo, jak nauczał was Bł. Josemaría spotykają się i łączą gdy są przeżywane w tym właśnie duchu. Wszak zawsze

zachęcał was abyście „namiętnie kochali świat”. Ale zawsze dodawał ważne wyjaśnienie : „ludzie, żyjcie w świecie, ale nie zeświecczeni.” (Droga, 939). W ten sposób unikniecie niebezpieczeństwa zeświecczonej mentalności, która uważa życie duchowe za coś zamkniętego w prywatności i bez znaczenia dla życia publicznego. Jeśli ludzie nie przyjmą do swych serc łaski Boga, jeśli nie będą się modlić, jeśli nie będą korzystać z Sakramentów, jeśli nie będą zabiegać o osobistą świętość, stracą z pola widzenia właściwe znaczenie ich ziemskiej wędrówki. Ziemia- jak przypomina nam wasz Błogosławiony Założyciel- jest drogą do nieba, a życie każdego wierzącego, nawet z jego lub jej ciężarami i ograniczeniami może stać się prawdziwą świątynią, w której przebywa Syn Boży, który stał się człowiekiem.

Na waszej, pełnej wyzwania, duchowej i apostołowskiej drodze, niechaj was zawsze prowadzi miłość i przykład Najświętszej Marii Panny i jej małżonka Świętego Józefa. Polecam wasze rodziny ich wstawiennictwu w niebie. Powierzam Im także wszystkie wasze zajęcia, aby mogły zawsze służyć Ewangelii. Abyście zawsze potrafili pracować w braterskiej solidarności i komunii z wszystkimi innymi członkami wspólnoty chrześcijańskiej i z wszystkimi instytucjami Kościoła. Niech Bł. Josemaría w dalszym ciągu czuwa nad wami z nieba, abyście we wszystkich sytuacjach potrafili żyć jak wierni uczniowie Chrystusa. Zapewniam was o mojej modlitwie w tej intencji, i czule błogosławię wam i waszym rodzinom oraz wszystkim wiernym waszej Prałatury.

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/jan-pawel-ii-na-stulecie-urodzin-josemarii/> (27-03-2025)